

מסכת יבמות

פרק י משנה א

האשה שהלך בעלה למדינת הים, ובאו ואמרו לה, מת בעלך, ונסת, ואחר כך בא בעלה, תצא מזה ומזה, וצריכה גט מזה ומזה. ואין לה כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות, לא על זה ולא על זה. אם נטלה מזה ומזה, תחזיר. והולך ממזר מזה ומזה. ולא זה וזה מטמאין לה, ולא זה וזה זכאין לא במציאתה ולא במעשה ידיה, ולא בהפרכת נדריה. היתה בת ישראל, נפסלה מן הכהנה, ובת לוי מן המעשר, ובת כהן מן התרומה. ואין יורשים של זה ויורשים של זה יורשים את כתבתה. ואם מתו, אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מיבמין. רבי יוסי אומר, כתבתה על נכסי בעלה הראשון. רבי אלעזר אומר, הראשון זכאי במציאתה ובמעשה ידיה, ובהפרכת נדריה. ורבי שמעון אומר, ביאתה או חליצתה מאחיו

שֶׁל רֵאשׁוֹן פּוּטְרַת צָרְתָּהּ, וְאִין הַוֵּלָד מִמֶּנּוּ מִמֶּזֶר. וְאִם נִסְתַּ
שְׁלָא בְרִשׁוֹת, מִתְּרַת לְחִזּוֹר לוֹ:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org